

# Kitab Daniel - Nomer Pitung Puluh Enem

Mbikak Wangsit-wangsit Ramalan: Panampikan marang Pepadhang ing taun 1856 lan Akibat-akibate

Jeff Pippenger

2024-02-09

Ing taun 1856, pepadhang bab “pitu mangsa” kawedhar, lan ing taun 1863 pepadhang iku ditampik. Nabi saka Yéhuda nggawa pepadhang iku marang ratu ala Yéroboam, lan Yéroboam nampik pepadhang iku. Yésaya nggawa pepadhang kang padha marang ratu ala Ahaz, lan dhèwèké uga nampik pepadhang iku. Amarga nampik pepadhang kang magepokan karo blumbang Siloah, karajané Yéroboam lan Ahaz, loro-loroné, yaiku kang lor lan kang kidul, digawa dadi kawula ing panguwasané ratu saka lor, saben-saben ing taun 723 SM lan 677 SM.

Musa, ing pambrontakané Harun; Yesaya bebarengan karo Ahaz lan Yeremia bebarengan karo para raja liyané, nggambaraké wong-wong setya ing sajarahé Millerite, sing kabèh padha makili para utusan pepadhang ing pambrontakan ing dina-dina pungkasan. Krisis “kapisan” ing dina-dina pungkasan taun 1863, lan krisis “pungkasan” ing dina-dina pungkasan yaiku “lindhu gedhé” ing Wahyu pasal sewelas (angger-angger dina Minggu sing bakal enggal teka), kabèh diwakili déning garis-garis kenabian iki. Nabi saka Yehuda nggambaraké sawijining nabi sing murtad saka tanggung jawabé, lan pungkasane kakubur ana ing kuburan sing padha karo Protestantisme murtad. Pati lan panguburané iku minangka wangsulun tumrap pilihane kanggo mangan lan ngombé panganan saka nabi palsu saka Betel.

Paukuman amarga dikalahaké déning kepausan (raja Asyur) nalika angger-angger Minggu, kang dilambangaké déning pepencarané karajan lor lan kidul ing jamané Yerobeam lan Akhaz, selaras karo nasib nabi Yéhuda, awit panjenengané séda ana ing antarané “singa” lan “kuldi.” “Singa” iku pralambang Babil, kang ing dina-dina pungkasan iki yaiku kepausan.

Sawisé dheweke nedha roti lan ngunjuk, banjur wong tuwa mau masangké kuldi kanggo dheweke, yaiku kanggo nabi kang wus digawa bali déning dheweke. Bareng dheweke wis lunga, ana singa nemoni dheweke ana ing dalan lan matèni dheweke; lan mayité kabuwang ana ing dalan, dene kuldi mau ngadeg ana ing sandhinggé, lan singa uga ngadeg ana ing sandhinging mayit mau. Lah, ana wong-wong padha liwat lan weruh mayit mau kabuwang ana ing dalan sarta singa ngadeg ana ing sandhinging mayit mau; banjur padha teka lan nyaritakaké iku ana ing kutha panggonané nabi tuwa mau manggon. Bareng nabi kang wis nggawa dheweke bali saka dalan krungu bab iku, banjur ngandika: “Iku wonging Allah, kang ora mituhu marang pangandikané Pangéran; mulané Pangéran wis masrahaké dheweke marang singa, kang wis nyuwèk-nyuwèk lan matèni dheweke, miturut pangandikané Pangéran kang wis diucapaké marang dheweke.” Banjur ngandika marang anak-anaké, mangkéné: “Pasangna kuldi kanggo

aku.” Lan padha masangké. Banjur dheweke lunga lan nemu mayité kabuwang ana ing dalan, dene kuldi lan singa ngadeg ana ing sandhinging mayit mau; singa iku ora mangan mayit mau lan uga ora nyuwèk kuldi mau. Banjur nabi mau ngangkat mayité wonging Allah, nempataké ana ing sandhuwuring kuldi, banjur nggawa bali; lan nabi tuwa mau tekan ing kutha kanggo nangisi lan ngubur dheweke. Mayité banjur disèlèhaké ana ing kuburé dhéwé; lan padha nangisi dheweke, karo muni: “Adhuh, sadulurku!” Sawisé dheweke ngubur wong mau, banjur ngandika marang anak-anaké, mangkéné: “Manawa aku mati, kuburna aku ana ing pasareyan panguburan ing ngendi wonging Allah iku kakubur; tumpangna balungku ana ing sandhingé balung-balungé: awit pangandika kang disuwarakaké déning dhèwèké lumantar pangandikané Pangéran nglawan mesbèh ing Bètèl lan nglawan sakehé omah-omah panggonan-panggonan dhuwur kang ana ing kutha-kuthané Samaria, mesthi temenan bakal kalakon.” 1 Para Raja 13:11–32.

Nabi Yéhuda iku séda ana ing antarané rong pralambang. Singa iku pralambang Babil, lan Babil modhèren ing jaman wekasan iku Sang Raja Lor, sing tumeka ing pungkasané tanpa ana wong siji waé kang nulungi miturut Daniel pasal sewelas, ayat patang puluh lima. Tenger panguwasané yaiku pangibadah marang srengéngé, kang dadi kanisthan kaping papat, lan ing kono turunan kaping papat Adventisme Laodikia dipralambangaké minangka wong-wong kang sujud ngadhep marang srengéngé ing Yéhezkiel pasal woluh. Ing impèné Miller, dhèwèké diparingi pepadhang manawa ora mung permata-permata mau buyar lan ketutupan, nanging uga pethiné dhéwé, kang nglambangaké Kitab Suci, uga diremuk dadi pisah-pisah.

Ing generasi katelu Adventisme, pakaryan ngenalaké panganggoné apa sing diarani terjemahan-terjemahan Alkitab modhèren dipunmajengaké déning para pimpinan Adventisme. Terjemahan-terjemahan modhèren sing diarani mangkono kuwi asalé saka sawijining kumpulan manuskrip sing wis rusak, kang dipunpromosèkaké déning para teologé manungsa dosa, lan Protestanisme murtad. Pethi mati Miller yaiku King James Version sing dipunterjemahaké saka manuskrip-manuskrip sing ora rusak.

Mlebet ing generasi kaping papat Adventisme Laodikia, gréja iku wis gabung karo World Council of Churches, sawijining konfederasi gréja Roma lan para putriné. Adventisme nganti pirang-pirang taun mbantah, kanggo kapentingané kawanané sing turu, yèn wong-wong mau mung “pengamat” ing World Council of Churches, nganti angger-angger dhasar konfederasi ala iku mbabaraké yèn status “pengamat” kuwi sajatiné nggambaraké sawijining anggota penuh sing duwé hak swara!

Ing generasi kaping papat, dheweke kaping pindho maringi medhali emas marang “manungsa dosa.” Paling ora salah siji saka medhali-medhali mau dicithak nganggo pangerten Katulik ngenani Rawuhipun Kristus kaping pindho, nggambarake Gusti Yesus nginjakake sikil-Ipun ing bumi nalika Panjenengane wangsul, lan ana kalang srengéngé Katulik ana ing wingkingipun Kristus, uga ringkesan Katulik tumrap pepakon kaping papat, kang mung ngandika, “elinga dina Sabat.” Ing sawijining prosiding pengadilan (kang minangka sawijining pratelan hukum), Présidhèn General Conference maringi paseksi

nalika piyambakipun nyatakake yèn pasamuwan Seventh-day Adventist biyèn pitados bilih kapausan punika antikristus, nanging yèn pasamuwanipun wis suwe mbiyèn mbuwang kapitadosan mau “menyang tumpukan rereged sajarah.”

nistha ingkang kaping sekawan (turunan) punika inggih papanipun para pamimpin pasamuwan Yerusalem cacahipun gangsal likur sami sujud dhateng srengéngé. Nistha-nistha ingkang saya ngrembaka punika diwiwiti saking reca meri ingkang dipasang wonten ing lawanging mlebet, minangka pratandha wiwitanipun. Nabi saking Yehuda wekasanipun kakubur bebarengan kaliyan Protestantisme murtad, lan singa (Babil) matèni piyambakipun, awit piyambakipun malih dhateng metodologi Protestantisme murtad, lan mila boten saged mangertos bilih Roma punika ingkang netepaken wahyu, lan wonten ing papan ingkang boten wonten wahyu ingkang dipun netepaken déning pralambang manungsa duraka, ing wekasanipun panjenengan badhé manggihaken dhiri panjenengan wonten ing sisihipun manungsa duraka.

“Wong-wong kang dadi bingung ing pangertené bab Sabda, kang gagal ndeleng tegesé antikristus, mesthi bakal mapanakaké awaké dhéwé ing sisihé antikristus.” Kress Collection, 105.

Nabi saka Yehuda iku dikubur bebarengan karo nabi palsu saka Betel, kang ngenali dhèwèké minangka “saduluré,” lan dhèwèké katemu mati ana ing antarané rong pralambang. “Singa” iku makili kagagalané kanggo mangertèni antikristus, lan “kuldi” iku pralambang Islam. Adventisme Laodikia wis nduduhaké lumantar menengé babagan 11 September 2001, yèn dhèwèké ora mangertèni yèn bab Islam saka Bilai katelu iku yaiku Pambengoking Tengah Wengi, pesen udan pungkasan. Gagal mangertèni pesen udan pungkasan iku pati! Udan pungkasan diwiwiti ing 11 September 2001 nalika malaékat kang rosa saka Wahyu wolulas tumedhak, nalika gedhong-gedhong agung ing Kutha New York dirubuhaké. “Udan” iku sawijining pesen, lan pesen iku kudu dimangertèni supaya bisa nampani.

“Kita aja nganti ngenteni udan pungkasan. Iku bakal tumiba marang kabèh wong sing bakal ngakoni lan nampani ebum lan udan rahmat sing tumiba marang kita. Nalika kita nglumpukaké pecahan-pecahan pepadhang, nalika kita ngregani sih-rahmaté Gusti Allah sing mesthi, Panjenengané sing remen supaya kita percaya marang Panjenengané, mula saben prasetyané bakal kaleksanan. [Yesaya 61:11 quoted.] Sakabèhé bumi kudu kebak kamulyaning Allah.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

“Saklumahing bumi” padha mangertèni apa kang kelakon ing tanggal 11 September 2001, nanging supaya bisa nampani pekabaran kang diwiwiti ana ing kono lan ing pungkasané madhangi saklumahing bumi kanthi kamulyaning Allah, pekabaran iku kudu diakoni. Tembung “ngakoni” ateges “ngélingi manèh utawa mbalèkaké kawruh bab sawijining prakara, manawa kanthi ngakoni kawruh iku utawa ora. Kita ngakoni sawijining wong saka kadohan, nalika kita kèlingan manawa kita wis tau weruh dhèwèké sadurungé, utawa manawa kita biyèn wis tau wanuh marang dhèwèké. Kita ngakoni ciri-ciriné utawa

swarané.” Webster’s 1828 Dictionary.

Mung siji-sijiné cara supaya sawijining Adventis Laodikia bisa ngakoni piwulang udan pungkasan sing teka ing tanggal 11 September 2001, yaiku manawa dhèwèké ngakoni yèn dhèwèké wis tau nyumurupi pawujudan kakuwasan ilahi sing padha ing jaman kapungkur. Ing tanggal 11 Agustus 1840, malaekat kang gagah prakosa saka Wahyu sepuluh tumurun, nalika ramalan Bilai kapindho saka Islam kalakon. Sajarah iku kaulang kanthi sampurna nalika ing tanggal 11 September 2001 malaekat kang gagah prakosa saka Wahyu wolulas tumurun nalika ramalan Bilai katelu saka Islam kalakon, lan kegagalan kanggo ngakoni Islam saka Bilai katelu iku, bakal digawa déning kuldi alas Arab kang liar menyang pati sing diakibataké déning singa Babil modern.

Para wong mendem ing Éfraim, sing ora bisa maca kitab kang kasegel, ora bisa ndeleng pengulangan sajarah Millerit, amarga pangenalan iku dhedhasar metodologi udan pungkasan, yaiku “baris ana ing sandhuwuré baris.” Pangerten yèn kawujudan pangwasané Allah ing sajarah Millerit diulang manèh ing dina-dina pungkasan ora bisa dipertahanké déning metodologi Protestanisme murtad lan Katulik.

“Malaékat kang nyawiji ing pambabaran pekabaran malaékat katelu iku bakal madhangi saindenging bumi kanthi kamulyané. Ing kéné wis dinubuataké sawiji pakaryan kang jembaré nyakup jagad kabèh lan kakuwatané ora lumrah. Gerakan Advent taun 1840–44 iku minangka panyingkapan kamulyan saka pangwasané Allah; pekabaran malaékat kapisan wis digawa menyang saben pangkalan misi ing donya, lan ing sawetara nagara ana minat agami kang paling gedhé sing tau kasaksèkaké ing tanah endi waé wiwit Reformasi abad kaping nembelas; nanging kabèh iki bakal kaungkuli déning gerakan kang rosa banget ing sangisoré pepéling pungkasan saka malaékat katelu.” *The Great Controversy*, 611.

Para pamimpin wuta Israèl modhèren kapeksa déning metodologi sing dianuté kanggo nampik kayektèn yèn bakal ana pengulanganing pamedhar kakuwasané Gusti Allah ing dina-dina pungkasan, kaya kang wus dumadi ing taun-taun biyèn.

“Ing kéné kita ndeleng yèn pasamuwan—suci padalemané Gusti—dadi sing kapisan ngrasakaké pukulan bebenduné Allah. Para wong tuwa, yaiku wong-wong sing wis kaparingan pepadhang gedhé déning Allah lan sing wis ngadeg minangka para pangreksa kapentingan rohani umat, wus ngiyanati kapitadosané. Wong-wong mau wis njupuk panggonan yèn kita ora perlu ngarep-arep mukjijat lan panyingkapan kakuwasané Allah kang cetha kaya ing jaman biyèn. Jaman wis owah. Tembung-tembung iki nguwataké pracaya sing ora pitados ing wong-wong mau, lan wong-wong mau kandha: Gusti ora bakal nindakaké kabecikan, uga ora bakal nindakaké piala. Panjenengané kaluwihan sih-rahmat kanggo nekani umaté kanthi paukuman. Mangkono, ‘Tentrem lan karaharjan’ iku panguwuh saka wong-wong sing ora bakal ngangkat swarané manèh kaya kalasangka kanggo nduduhaké marang umaté Allah kaluputané lan marang brayat Yakub dosa-dosané. Asu-asu bisu sing ora gelem nggonggong iki lah wong-wong sing ngrasakaké piwales adil saka Allah sing kaganggu pangrasané. Para lanang, para prawan,

lan bocah-bocah cilik kabèh padha sirna bebarengan.” Testimonies, jilid 5, 211.

Wutaning wong-wong pinter sing wuta kaya Laodikia, kang nguwasani wong-wong Yerusalem sing ora padha sinau, ora bisa ngenali udan pungkasan, awit saliyané padha migunakaké metodologi Kitab Suci sing wis rusak, kasimpulan-kasimpulan sing metu saka nalar palsu mau uga ndadèkaké wong-wong mau mapan ing sawijining kahanan kang bakal nyangkal samubarang pamedharing kakuwasané Gusti Allah ing tembé, kaya ing jaman-jaman biyèn. Nanging Malakhi telu nerangaké yèn nalika Utusaning Prajanjian nyucekaké para putrané Lèwi, mula pisungsi iku bakal kaya ing jaman-jaman kuna.

“Seksi Kang Sejati mratelakake, ‘Aku mirsa sakehing pakaryanmu.’ ‘Mratobata, lan lakonana pakaryanmu kang wiwitan.’ Iki ujian kang sejati, bukti manawa Rohing Allah makarya ana ing sajroning ati kanggo nyarubungi kowe karo katresnané. ‘Aku bakal enggal teka marang kowé, lan bakal nyirnakake pedamaranmu saka panggonané, kajaba manawa kowé mratobat.’ Pasamuwan iku kaya wit kang ora ngasilake, kang sawisé nampani embun, udan, lan padhanging srengéngé, samesthiné ngasilake woh kang lubèr, nanging nalika katelusuran ilahi mriksani, ora nemu apa-apa kajaba godhong. Pikiran kang nggegirisi tumrap pasamuwan-pasamuwan kita! saestu nggegirisi tumrap saben wong! Saétemené nggumunake kasabaran lan pangéman-émoné Allah; nanging ‘kajaba manawa kowé mratobat,’ iku bakal entek; pasamuwan-pasamuwan lan pranata-pranata kita bakal lumaku saka ringkih marang ringkih, saka formalitas kang adhem marang kemandhegan rohani, nalika padha kandha, ‘Aku sugih, lan saya akèh bandhaku, lan ora butuh apa-apa.’ Seksi Kang Sejati ngandika, ‘Lan kowé ora ngerti yèn kowé iku sangsara, melas, mlarat, wuta, lan wuda.’ Apa dheweke bakal bisa ndeleng kahanané kanthi cetha?”

“Ing pasamuwan-pasamuwan bakal ana kawujudan daya panguwaosing Allah kang nggumunake, nanging iku ora bakal tumiba marang wong-wong kang durung ngasorake awake ana ing ngarsaning Gusti, lan mbikak lawanging ati lumantar pangaken dosa lan mratobat. Ing kawujudan daya iku kang madhangi bumi nganggo kamulyaning Allah, wong-wong iku mung bakal weruh sawiji prakara kang, sajroning kabutaane, dianggep mbebayani, sawiji prakara kang bakal nuwuhake wedine, lan wong-wong iku bakal nguwati awake kanggo nglawan. Amarga Gusti ora nyambut gawe miturut gagasan lan pangarep-arepe dhewe, wong-wong iku bakal nentang pakaryan iku. ‘Yagene,’ pangucape, ‘apa kita ora kudune wanuh marang Rohing Allah, nalika kita wis ana ing pakaryan iki pirang-pirang taun lawase?’—Amarga wong-wong iku ora nanggapi pepeling-pepeling, panyuwun kang temen saka pawarta-pawartaning Allah, nanging kanthi teteg tansah ngucap, ‘Aku sugih, lan saya kaluber bandha, lan ora butuh apa-apa.’ Bakat, pengalaman kang dawa, ora bakal ndadekake manungsa dadi saluran pepadhang, kajaba manawa wong-wong iku masrahake awake ana ing sangisoring sorot padhang Sang Srengenge Kabeneran, sarta katimbangan, kapilih, lan kaprecaya dening peparang Roh Suci. Nalika wong-wong kang ngasta prakara-prakara suci ngasorake awake ana ing sangisoring astaning Allah kang gagah prakosa, Gusti bakal ngluhurake wong-wong iku. Panjenengane bakal ndadekake wong-wong iku dadi manungsa kang waskitha—manungsa kang sugih ing sih-katresnaning Roh-Nya. Sipat-sipat watak kang

kuwat lan mentingake awake dhewe, kakukuhane, bakal katon ana ing pepadhang kang sumunar saka Pepadhang jagad. ‘Aku bakal enggal teka marang sira, lan Aku bakal nyingkirake kandhilmu saka panggonane, manawa sira ora mratobat.’ Manawa sira ngupaya Gusti kanthi gumolonging atimu, Panjenengane bakal kapanggih dening sira.” Review and Herald, December 23, 1890.

Pati sang nabi Yudea dipralambangaké déning loro-loroné, yaiku “singa” Babil modern, kang dadi pralambang kenabian sing netepaké wahyu sajarah kenabian, lan uga déning “kuldi.” Sebutan kapisan bab Islam ing Kitab Suci katon nalika Ismael dipunwedharaké minangka “wong galak.”

Panjenengané bakal dadi wong galak; tangane bakal nglawan saben wong, lan tangané saben wong nglawan panjenengané; lan panjenengané bakal manggon ana ing ngarsané sakehé seduluré. Purwaning Dumadi 16:12.

Aturan panyebutan kapisan ing Kitab Suci nedahaké yèn kabèh ciri saka lambang iku kinandhut ana ing kono, awit Sabdané Allah iku wiji, lan wiji nduwèni kabèh DNA kang perlu kanggo ngasilaké kasampurnané sakabehing tanduran. Tembung kang diterjemahaké dadi “wong galak,” iku tembung kanggo “kuldi Arab galak.” “Kuldi” ing Kitab-kitab Suci kayektèn iku salah siji saka lambang Islam.

Pesen Ézkiel ing pasal kaping telung puluh pitu, sing nguripaké balung-balung sing wis mati nganti padha ngadeg dadi bala tentara kang gagah prakosa, iku yaiku pesen Islam saka Bilai kang katelu, lan pesen iku yaiku pesen Tangise Wengi Tengah ing dina-dina pungkasan. Sister White kanthi langsung mulang bilih mlebeté Kristus kanthi kamulyan menyang Yérusalèm nggambaraké pesen Tangise Wengi Tengah.

“Pekik tengah wengi iku ora utamané digawa lumantar argumentasi, sanadyan bukti Kitab Suci cetha lan mesthekaké. Ana daya sing meksa kang ngancani, kang ngobahaké jiwa. Ora ana mamang, ora ana pitakon. Nalika Kristus mlebet kanthi kamulyan menyang Yérusalèm, wong-wong sing padha nglumpuk saka sakèhé péranganing nagara kanggo nganakaké riyaya, padha padha teka ing Gunung Zaitun, lan nalika padha gabung karo wong akèh sing ngiringi Gusti Yésus, padha katut semangating wektu iku, lan mèlu ngunggahaké pekik, ‘Rahayu Panjenengané kang rawuh atas asmaning Gusti!’ [Matthew 21:9.] Mangkono uga wong-wong kang ora precaya sing padha teka ing patemon-patemon Adventis—sawenèh amarga rasa penasaran, sawenèh mung kanggo ngécé—ngrasaaké daya kang ngyakinaké kang ngancani pesen iku, ‘Lah, Pangantèn lanang rawuh!’” Spirit of Prophecy, jilid 4, 250.

Wahyu bab Yesus Kristus iku pesen pungkasan sing dibukak segelé ing dina-dina wekasan lan iku kalebu Islam saka Bilai katelu. Nalika Kristus, kang minangka pesen sing dibukak segelé mau, lumebet ing Yerusalem, lan kanthi mangkono dados pralambang Pambengoking Tengah Wengi ing dina-dina wekasan, Panjenenganipun digawa (pesenipun digawa) dening “kuldi”. Pesen pungkasan bab kabeneraning Kristus digawa dening Islam.

Islam biyèn, saiki, lan bakal tetep dadi manungsa galak, kaya dilambangaké déning kuldi alas Arab, lan sapa waé sing gelem ndeleng (lan akèh sing ora gelem ndeleng), bisa kanthi gampang “mangertèni,” yèn peperangan sing saiki ditindakaké déning Islam iku kegendhèngan galak. Kasaguhan nindakaké lampus, kanthi pracaya yèn ing akhirat bakal ana ganjaran seksual kang agung, iku kegendhèngan satanis. Sebutan kapisan bab Islam wis nandhesaké yèn Islam bakal dadi manungsa galak.

Peprangé Islam nglumpukaké sakabèhé umat manungsa bebarengan kanggo perang nglawan peprangé bilai kaping telu sing saya nggegirisi. Islam iku logika profetik tumrap kaleksanané sawijining pamaréntahan saindenging jagad, lan para globalis mulang yèn kanthi sengaja wong-wong Yahudi digawané bali menyang tanah Israèl sawisé Perang Donya Kaping Pindho, supaya padha migunakaké sengit kuna Islam marang wong-wong Yahudi kanggo miwiti Perang Donya Kaping Telu. Para globalis pracaya, lan wis mulang sajroning puluhan taun, yèn wong-wong mau mbutuhaké Perang Donya Kaping Telu kanggo nglairaké pamaréntahan saindenging jagadé. Pangajab lan motivasi para globalis sing wis kacemaran, kaya kang kaandharaké nganggo tembungé dhéwé, cocog karo peranan biblikal Islam.

Mbokmenawa pérangan sing paling abot saka DNA nubuaté Ismael, ing ayat nalika dhèwèké kawitan kasebut, yaiku kasunyatan yèn rohé, yaiku roh saka sawijining “wong galak,” “manggon ana ing ngarsané kabèh seduluré.” Pamanggih yèn mung sawetara sekte Islam radikal waé sing bakal melu ing Bilai katelu, ora cocog karo Pangandikané Allah. Pandhangan umum sing politically correct yèn ana sawetara wong ala ing saben kapitadosan agama, lan yèn mayoritas agama Muslim iku warga sing tresna katentreman, ora sarujuk apa déné karo kitab suciné dhéwé, utawa karo Alkitab.

Al-Qur’an mulang manawa iku dadi kuwajibané saben pandhèrèk Allah kanggo ndadèkaké sakabèhé jagad selaras karo hukum Syariah, lan panyebutan kapisan bab Islam ing kitab Purwaning Dumadi negesaké yèn roh “wong galak” saka Ismael bakal ana ing saben pandhèrèk Islam. Al-Qur’an kanthi langsung mulang para penganuté supaya ngemu-emu katata-krama nalika padha manggon ing wilayah-wilayah kang durung nduwèni kasanggupan kanggo maksa paugeran agamané marang para pedunungé, padha karo Katulik.

Nabi saka Yehuda ngadhepi Yerobeam nalika karajané kawiwitan diresmikaké. Protestantisme murtad wiwit ana ing taun 1844, lan enggal waé diadhepi déning Adventisme Millerit kang wis lumebu ing Papan Mahasuci lan nemokaké angger-anggering Allah, kalebu Sabat dina kapitu. Adventisme Millerit dipitutur, kaya kang dipralambangaké déning Yeremia, supaya bali marang Allah, nanging aja pisan-pisan bali marang “pasamuwané para sing nyenyamah.” Nabi saka Yehuda dipréntah supaya ora bali lumantar dalan kang padha kaya nalika dhèwèké teka, lan uga supaya ora mangan utawa ngombé panganané nabi goroh saka Betel, nanging dhèwèké nindakaké uga. Pati nabi saka Yehuda sacara simbolis dipasang ana ing antarané rong pralambang, kang makili kapausan lan Islam. Adventisme Laodikia ora bisa ndeleng loro bebener iku, awit ing taun 1863, wong-wong iku nyungkil mripat rohaniné dhéwé, lan miwiti proses nutupi permata lan metodologi kang

dienggo déning William Miller kanggo netepaké dhasar Adventisme nganggo dhuwit recehan palsu lan permata palsu, uga metodologi Protestantisme murtad lan Katulikisme.

“Manungsa sikat rereget” saiki lagi nyaponi rantai Panjenengané lan mulihaké permata-permata iku sarta maringaké marang Miller supaya dipasang ana ing méjané, nanging Adventisme wis kasilaban déning kapitadosan yèn wong-wong mau iku umat turahan sing ditangèkaké dadi umat Panjenengané ing taun 1844.

Lan aja padha mikir arep kandha ana ing batinmu dhewe, Abraham iku rama kita; amarga aku pitutur marang kowe, manawa Gusti Allah kuwasa saka watu-watu iki ngedegake anak-anak kanggo Abraham. Lan saiki uga kapak wus katumpangake ana ing oyod wit-witan; mulane saben wit kang ora ngasilake woh kang becik bakal ditegor, banjur dibuwang menyang ing geni. Satemene aku mbaptis kowe nganggo banyu tumuju marang mratobat; nanging Panjenengane kang rawuh sawisé aku iku luwih gagah katimbang aku, kang kanggo nggawa kasut-Né bae aku ora pantes; Panjenengane bakal mbaptis kowe nganggo Roh Suci lan nganggo geni; kang tampiné ana ing tangan-Né, lan Panjenengane bakal ngresiki papan panggilingan-Né nganti tuntas, sarta bakal nglumpukake gandum-Né menyang ing lumbung; nanging dami iku bakal diobong nganggo geni kang ora kena dipateni. Matius 3:9–12.

Adventisme Laodikia bakal dimuntahaké metu saka cangkeming Gusti, kajaba wong-wong tartamtu kang bisa uga mratobat. Adventisme Laodikia kudu dikubur ing kuburan sing padha karo bangsa prejanjian biyèn sing nampik pekabarané Miller dikubur ana ing kono, awit saiki padha uga dadi bangsa prejanjian biyèn gegayutan karo wong satus patang puluh papat ewu. Pambrontakan taun 1863 digambaraké déning nabi sing teka saka Yehuda, sing uga ninggalaké sawijining pratélan ngenani Raja Yosia.

Kita badhé nerusaké panaliten punika wonten ing artikel salajengipun.

“Tinimbang dados kados donya, kita kedah saya suwe saya béda cetha saking donya. Sétan sampun sesarengan lan badhé tansah sesarengan kaliyan gréja-gréja ing damel upaya ingkang saèstu trampil nglawan kayektenipun Allah. Sedaya ingkang katindakaken déning umatipun Allah kanggé nembus donya badhé nuwuhaken panyaruwé ingkang mantep saking kakuwasaning pepeteng. Peperangan ageng pungkasanipun satru badhé dados perang ingkang saèstu mantep. Punika badhé dados perang pungkasan antawisipun kakuwasaning pepeteng lan kakuwasaning pepadhang. Saben anak Allah ingkang satuhu badhé perang kanthi kendel ing sisihipun Kristus. Wong-wong ingkang wonten ing krisis ageng punika nglilani dhirinipun langkung wonten ing sisihipun donya katimbang sisihipun Allah, ing wekasanipun badhé mapanakaken dhirinipun kabèh wonten ing sisihipun donya. Wong-wong ingkang dados bingung ing pangertosanipun dhateng Sabda, ingkang boten saged ningali tegesipun antikristus, mesthi badhé mapanakaken dhirinipun wonten ing sisihipun antikristus. Saiki boten wonten wekdal kanggé kita nyelaraken dhiri kaliyan donya. Dhaniel ngadeg wonten ing pandumanipun lan ing papanipun. Ramalan-ramalanipun Dhaniel lan Yohanes kedah dipunmangertosi. Punika sami nerangaken satunggal lan sijining. Punika

maringi dhateng donya kayekten-kayekten ingkang kedah dipunmangertosi déning saben tiyang. Ramalan-ramalan punika kedah dados paseksi ing donya. Lumantar kaleksananipun ing dinten-dinten pungkasan punika, ramalan-ramalan punika badhé nerangaken dhirinipun piyambak.”

“Gusti badhé ngukum jagad awit saka durakané. Panjenengané badhé ngukum badan-badan agama amarga anggoné padha nampik pepadhang lan kayektèn kang wis diparingaké marang wong-wong mau. Pawarta agung, kang nggabungaké pawarta malaékat kapisan, kapindho, lan katelu, kudu diparingaké marang jagad. Iki kang kudu dadi bebaning pakaryan kita. Wong-wong kang satemené pracaya marang Kristus bakal kanthi terang-terangan nyarujuki angger-anggeré Yéhuwah. Sabat iku pratandha antarané Gusti Allah lan umaté, lan kita kudu ndadèkaké katon yèn kita nyarujuki angger-anggeré Gusti Allah lumantar netepi Sabat. Iki kudu dadi tandha pambédha antarané umat pilihané Gusti Allah lan jagad. Dadi setya marang Gusti Allah iku ngemu teges kang gedhé. Iki nyakup reformasi kesehatan. Tegesé, panganan kita kudu prasaja, lan kita kudu bisa ngendhalèni awak ing samubarang prakara. Akèh warna panganan kang asring katon ana ing méja iku ora prelu, nanging mbebayani banget. Pikiran lan badan kudu dijaga ana ing kaanan kesehatan kang paling becik. Mung wong-wong kang wis dilatih ana ing kawruh lan rasa wedi marang Gusti Allah kang kudu kapilih kanggo nyekel tanggung jawab. Wong-wong kang wis suwé ana ing kayektèn, nanging ora bisa mbedakaké antarané asas-asas kasucèn kang murni lan asas-asas piala, kang pangertosané ngenani kaadilan, sih-rahmat, lan katresnané Gusti Allah kaépeangan mendhung, kudu dipundhut saka tanggung jawab.”

“Gusti Allah kagungan piwulang-piwulang wigati kang kudu disinau déning umat-É. Saupami piwulang-piwulang punika sampun sinau sadèrèngipun, pakaryan-É boten badhé wonten ing kaanan kados sapunika. Satunggaling prakawis kedah kalampahan. Kayektèn punika boten kenging dipunpendhem saking para pelados utawa para priya ing kalenggahan tanggel jawab marga wedi nimbulaké boten remening manahipun. Kaliyan lembaga-lembaga kita kedah dipun-gandhengaken para priya ingkang kanthi andhap asor lan kawicaksanan badhé martakakaken sakèhé piwulangipun Allah. Bendunipun Allah murub tumrap para tiyang ingkang ing kaslametan kadagingan lan gumunggung sampun nedahaken panèmah ngremehaké tumrap pamaréntahan-É. Piyambakipun sami nglebetaken bebaya tumrap kamakmuraning pakaryan punika.”

“Saben dalan palsu iku sawijining pangapusan, lan manawa dipelihara terus, ing wekasané bakal ndhatangaké karusakan. Mulané Gusti nglilakaké wong-wong sing netepi rancangan-rancangan palsu supaya padha katumpes. Ing wektu kang padha nalika pangalembana lan puja-puji keprungu, karusakan kang ndadak banjur rawuh. Ana wong-wong sing, sanadyan padha ngerti bab pameca kang ditampani wong liya amarga ora setya, malah nyingkur saka pitutur. Wong-wong iki kaluputané tikel pindho. Padha mangerti karsané Gusti, nanging ora nglakoni. Ukumané bakal cocog karo kaluputané. Padha ora gelem nggatekake pangandikané Gusti.” Kress Collection, 105, 106.